

TİP 1 DİABETES MELLİTUS HASTALARINDA TİROİD HASTALIKLARI

Ahmet Dirikoç¹, Meryem Kuru¹, Didem Özdemir¹, Cevdet Aydın¹, Reyhan Ersoy¹, Bekir Çakır¹
¹Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Endokrinoloji ve Metabolizma Hastalıkları Kliniği, Bilkent, ANKARA

GİRİŞ

- Daha önce yapılan pek çok çalışmada Tip 1 Diyabetes Mellitus (DM) ve otoimmün tiroid hastalıklarının birlikteliği gösterilmiştir.
- Tip 1 DM' lu hastalarda tiroid fonksiyonlarında bozukluğun %23-25 oranında, tiroid otoantikor pozitifliğinin ise %27-44 oranında görüldüğü bildirilmiştir.
- Biz bu çalışmada Tip 1 DM' lu hastaları tiroid fonksiyonları ve oto antikor düzeylerinin yanı sıra tiroid ultrasonografi bulguları ile de değerlendirmeyi amaçladık.

GEREÇ VE YÖNTEM

- Kliniğimizde takip edilen 104 Tip 1 DM' lu hastanın verileri retrospektif olarak değerlendirildi.
- Hastaların verileri yaş ve cinsiyet dağılımı açısından benzer 58 sağlıklı bireyin verileri ile karşılaştırıldı.
- Serum TSH, sT3, sT4 düzeyleri ve otoantikor varlığı (Anti TPO, Anti Tg) araştırıldı. Tüm olguların tiroid USG bulguları kayıt edildi.

BULGULAR

- Tip 1 DM'lu hastaların 53'ü kadın, 51 'i erkek olup yaş ortalaması 31,08±9,38; kontrol grubunun 27'si kadın, 31 'i erkek olup yaş ortalaması 27,59±7,17 idi.
- Hasta ve kontrol grubunun TSH ve sT3 düzeyleri benzer bulunurken hasta grubunda ortalama sT4 düzeyi kontrol grubuna göre anlamlı olarak yüksekti (p<0,001).
- Diabetik hastaların %26,30' da, kontrol grubunun %3,74'de en az bir tiroid antikoru pozitif bulundu (p<0,001).
- Tiroid disfonksiyonu hasta grubunda %28,8 oranında, kontrol grubunda %3,4 oranında bulundu (p<0,001).

- Tiroid USG' de parankim ekojenitesi hastaların %22,1'de homojen, %78,9'da değişik derecelerde heterojen olarak tanımlanmıştı.
- En sık morfolojik anormallik hafif ve orta derecede diffuz hipoekojeniteydi.
- Parankim kontrol grubunda %91,4 oranında homojendi. Tiroid nodül varlığı açısından gruplar arasında farklılık izlenmedi (p>0,05).

Tablo 1. Çalışma grubuna ait karşılaştırmalı demografik ve laboratuvar veriler

	HASTA (N=104)	KONTROL (N=58)	P
K/E	53/51	27/31	0.632
Yaş (yıl)	31.08±9.38	27.59±7.17	0.074
TSH (uIU/mL)	3.06±5.15	1.71±0.98	0.434
sT3 (pg/mL)	3.08±0.94	2.93±0.56	0.427
sT4 (ng/dL)	1.41±0.44	1.00±0.12	<0.001
Anti TPO (-/+)	72/32	54/4	<0.001
Anti Tg (-/+)	67/37	52/6	<0.001
Parankim (N/ Heterojen)	23/81	53/5	<0.001
Tiroid Fonk (N/Bozuk)	74/30	56/2	<0.001
Nodül Varlığı			

SONUÇ

- Tip 1 DM'lu hastalar daha yüksek oranda tiroid disfonksiyonu, otoantikor pozitifliği ve ultrasonografik anormalliklere sahiptir.
- Bu hastalarda tiroid bezinin morfolojik anormallikleri tiroid otoantikor pozitifliği ve tiroid disfonksiyonu ile yakın şekilde ilişkilidir.
- Tip 1 DM'lu hastalar tiroid fonksiyonları açısından da yakın takip edilmelidir.